

'Globalt svar på Globale udfordringer: FN-sporet for flygtninge & migranter'.

Perspektiv fra Nærområderne.

Rasmus Egendal | Deputy Director | Government Partnership Division | [World Food Programme](#) | +39 345 020 1899 | VSAT: 1301 2586 | Skype: rasmus.egendal

Relevant Referencemateriale:

[At the Root of Exodus](#) (WFP)

[The State of Food Security and Nutrition in the World](#) (WFP, FAO, IFAD, UNICEF, WHO)

Indlæg:

Fra 2011 til slutningen af 2015 arbejdede jeg som operationel direktør for WFP's programme i Syrien og nabolandene hvor vi leverede fødevarehjælp til ca. 7 millioner personer i Syrien og nabolandene. I den forbindelse mødte jeg Abed i Zaatri flygtningelejren det nordlige Jordan. Han er en typisk syrisk bonde fra Dara'a i det sydlige Syrien..... som tusindevis andre passede han sine oliventræer, plejede side får, dyrkede sine tomater....han var ikke rig, arbejdede hård, men havde ingen intensioner om at forlade Dara'a. Han er en god illustration af hvordan livet ændrede sig hurtigt og dramatisk for millioner af mennesker i Syrien og hvordan flygtninge krise udfolder sig generelt..... Før Abed endeligt besluttede sig for at krydse grænsen til Jordan, var han og hans familie blevet fordrevet fire gange i Syrien p.g.a. bombardementer og overfald. Hans landbrug.... hans hus....hans levebrød....VÆK!...Han blev drevet fra sted til sted med familien på slæb. De levede i offentlige bygninger, hos bekendte indtil de endeligt kastede håndklædet i ringen..... Han prøvede at klare sig i lokalsamfundet i det nordlige Jordan i en periode.og ufaglært arbejde..... boede i lejede værelser med flere familier for at spare på huslejen, som gik alt for hurtigt op i takt med at flere og flere flygtninge kom..... Børnene gik i skole, men måtte ogsaa arbejde for at bidrage til dagen og vejen. Alligevel holdt den ikke.... Alt i alt, tog ham et år fra han forlod sit landbrug til han fandt

fodfæste i Zaatri flygtningelejren, hvor jeg mødte ham. På det tidspunkt var han syg, håbløst forgældet og havde var nødt til at bero på humanitær støtte for at stille mad på bordet til sin familie og tag over hovedet.... Næsten 12 millioner Syriere – eller halvdelen af Syrien's befolkning er fordrevne - Langt hovedparten godt 6 millioner er blevet i Syrienog størstedelen af dem som har forladt landeter flygtet til nabolandede og er blevet der.....millioner af variationer over Abed's skæbne.

Syrien's nabolande har udvist en overvældende generøsitet. Næsten ti procent af Jordan's befolkning er Syriske flygtninge..... I Libanon er 25 procent af befolkningen Syriske flygtninge..... Tyrkiet har modtaget knap 3 millioner flygtninge fra Syrien....Der **ER** blevet given massiv international støtte.... Indtil 2017 er c.a. 75 mia kroner er blevet bidraget til flygtninge indsatsen i Syrien's nabolande og Danmark har været en generøs bidragsyder.....Men det er nabolandene, som har trukket det tunge læs ogtilstedighed idag..... bærer broderparten. Ud over at åbne dørene, har de været nødt til at åbne deres skoler, deres sundhedsvæsen, deres boligmarked, osv..... Presset på disse landes og lokalområders sociale, økonomiske og fysiske infrastruktur er enorm..... Jordan har haft omkostninger på over 60 milliarder kroner over de sidste 7 år pga af flygtningebyrden, næsten det samme som det internationale samfund har bidraget til flygtningeindsatsen i alle nabolandene i den samme periode. Årligt går op til seks procent af Jordan's brottonationalproduct går til at huse syriske flygtninge. Overført på danske forhold svarer det til godt fem storebæltsbroer.... Og situation er lignende i Libanon, dele af Tyrkiet, Iraq og Egypten.... Det er i nærområderne, at Abed og millioner af andre flygtningefra Syrien, Syd Sudan, Nigeria, Afghanistan lever deres liv, forsøger finde arbejde..... land..... uddannelse til deres børnog håb om en fremtid. Det er der, hvor folk i lokalsamfundene kæmper en daglig kamp med deres ægte solidaritet med personer, der som Abed og hans familie

befinder sig i en fuldstændig umenneskelig situation..... Den solidaritet skal de forene med en benhård realitet, hvor presset på arbejdsmarkedet driver lønninger ned og skubber fattige lokale ud af arbejde, hvor presset på boligmarkedet driver huslejerne opspecielt i den lave ende af skalaen..... hvor presset på skoler, sundhedsvæsenet gør at serviceniveauet bliver ringere, hvor presset på energisystemet betyder daglige brud på elektricitetsnettet OSV OSV..... Det er den virkelighed, der ligger bag langt størstedelen af de globale flygtningekriser..... Det er den virkelighed som vi er nødt til at erkende og forholde os til, hvis vi skal snakke om løsninger.

Bærebare globale løsninger på flygtninge- og indvandrerstrømme går primært gennem nærområderne..... De fleste mennesker i verden bliver der, hvor de er. Kun tre procent af verden's befolkning er migranter. Det er den samme andel som for 100 år siden, relativt set. Langt de fleste migranter bliver på deres kontinent. 9/10 afrikanske immigranter bliver i Afrika. 8/10 asiatiske immigranter bliver i Asien. Det gælder også, når der er konflikt. Generelt flytter 90 % af befolkningen i konfliktsituationer sig ikke. Syrien er en undtagelse..... Antallet af personer som er fordrevne p.g.a. konflikt og naturkatastrofer er vokset markant til 65 millioner, c.a. en fordobling over to årtier.Det er det største antal siden den anden verdenskrig. Det er fordi, der er flere og flere længerevarende konflikter. Langt hovedparten er fordrevne internt i deres egne lande eller er flygtninge i nabolandene. Deres historie er som Abed's. Flygtningekriserne udfolder sig primært udenfor den rige del af verden..... Ni ud af ti flygtninge bifinder sig i lav- eller mellem-indkomstlande. Kun en meget lille andel kommer til det globale nord og de udviklede lande..... Det betyder ikke, at vi skal undervurdere betydningen af den indvandring som reelt finder sted....men det er væsentligt at huske på, når man diskuterer globale løsninger, byrdefordeling og ansvar, at det er i nærområderne flygtninge og andre migranter primært befinder sig.

Man kan ikke overvurdere vigtigheden af de to resolutioner som er under udvikling. WFP, UNHCR og andre FN organisationer og NGOer som DRC tilstede idag arbejder i de lande hvor de fleste af verdens flygtninge og indvandrere kommer fra og opholder sig. Vi kan se dag efter dag, hvordan konflikt og naturkatastrofer, fattigdom og mangel på udvikling motiverer eller tvinger folk til at flytte. Der er et akut og brændende behov for globale aftaler og retningslinier som bliver respekteret og finansieret.

1. **Løs konflikterne** – Der er for mange kriser som varer for længe og som skaber enorme humanitære behov og bevægelse af folk internt og over grænser. Verdenssamfundet for tiden dumper i en læng række situationer ift at løse konflikter. De konsekvenser ser vi i lang række interne men internationaliserede konflikter som i Syrien, Yemen, Iraq, Syd Sudan, i Lake Chad Basinet og andre steder.
2. **Når der er kriser**, skal flygtninge og internt fordrevne samt de fattige lokale samfund/underudviklede lande som huser 90 procent af verdens flygtninge støttes i langt højere grad end det er tilfældet idag. Det leverer et global fælles gode, men bliver ikke kompenseret. I 2017 bidrog verden med ca 170 milliarder kroner til humanitære formål. Omkring halvdelen gik til kun 5 lande: Syrien, Yemen, Iraq, Syd Sudan og Ethiopien. De 43 andre lande hvor der er alvorlige humanitære kriser delte resten. Det hænger ikke sammen.
3. **Invester i de lande og områder hvor flygtninge og indvandrere primært kommer fra.** Forbindelsen mellem konflikt, klima, underudvikling, politisk skrøbelighed, og befolknings bevægelser er kompleks. Ofte bliver årsag og virkning sammenflettet og forstærker hinanden. Et nyligt WFP studie ([at the root of Exodus](#)) fandt, at lande med højeste problemer med underernæring kombineret med væbnet konflikt leverer de største flygningestrømme. Samtidig kan vi se at

voksende sult og underernæring kombineret med fattigdom øger sandsynligheden for og intensiteten af væbnede konflikter; noget der har klare konsekvenser for flygtningebevægelse. For hver 1 procent forøgelse i underernæring vokser antallet af flygtninge fra et land med 2 procent.

4. **Der er en voldsom mangel på investering i udvikling og modstandsdygtighed.** I mange Sahellande flygter unge mennesker fra landområderne fordi landbrug fremfor at være en økonomisk muligheder en dødsstraf. Deres situation bliver til stadighed gjort værre af påvirkningen af klimaforandringer. Samtidig ser vi en voldsom forøgelse af lokale konflikter i Sahel landene. Meget af den investering vi ser i udviklingslande som er præget af konflikter kommer i form af kortsigtet humanitær bistand. Øget langsigtede investeringer i udvikling og tiltag som kan gøre befolkninger mere modstandsdygtige over for klimaforandringerfocuseret og koordinereter essentielt. Det kan simpelthen ikke ske hurtigt nok.

